

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3236/24
19.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Станиславе Митровић и Снежане Марјановић, чланова већа, у парници тужиља АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Марин Благојевић, адвокат из Београда, Милоша Поцерца бр.15, против тужених ВВ из ... и ГГ из ..., као правних следбеника пок. ДД, чији је пуномоћник Ненад Павлица, адвокат из Београда, Магистарски трг бр. 7, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, сви из ..., чији је пуномоћник Раде Еркић, адвокат из Београда, Милоша Поцерца бр. 15 и ЗЗ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јеврић, адвокат из Београда, Милоша Поцерца бр. 15, ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о жалби тужених ВВ и ГГ изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 894/23 од 23.11.2023. године, након одржане расправе пред другостепеним судом закључене дана 19.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 894/23 од 23.11.2023. године.

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиља АА и ББ, обе из ..., у односу на туженог ЗЗ из ..., па се **УТВРЂУЈЕ** да је Уговор о купопродаји непокретности, оверен од стране Општинског суда у Панчеву Ов.бр. 8925/09 дана 12.06.2009. године, закључен између ЖЖ и покојног ИИ, као продаваца, и ЗЗ и покојног ДД, као купаца, апсолутно ништав и не производи правно дејство у делу 1/2, што је тужени ЗЗ из ... дужан да призна и трпи последице ништавости уговора.

ОДБИЈА СЕ као неоснован тужбени захтев тужиља АА и ББ, обе из ..., у преосталом делу у односу на тужене ВВ, ГГ, обе из ... и тужене ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, сви из ..., којим су тражиле да се утврди да је Уговор о купопродаји непокретности оверен од стране Општинског суда у Панчеву Ов.бр. 8925/09 дана 12.06.2009. године, закључен између ЖЖ и покојног ИИ, као продаваца, и ЗЗ и покојног ДД, као купаца, апсолутно ништав и не производи правно дејство у делу 1/2, што су тужене ВВ и ГГ, обе из ... и тужени ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, дужни да признају и трпе последице ништавости уговора.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиље АА и ББ, обе из ..., да туженима ВВ и ГГ, обе из ..., солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 360.625,00 динара, у

року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиле АА и ББ, обе из ..., да туженом ИИ из ..., солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 132.750,00 динара, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених ЖЖ, ЂЂ и ЕЕ за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилца, па је утврђено да је Уговор о купопродаји непокретности, оверен од стране Општинског суда у Панчеву Ов.бр. 8925/09 дана 12.06.2009. године, закључен између ЖЖ и покојног ИИ, као продаваца, и ЗЗ и покојног ДД, као купаца, апсолутно ништав и не производи правно дејство, што су тужени дужни да признају и трпе последице ништавости уговора. Ставом другим изреке обавезане су тужене ВВ и ГГ да тужилцама солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 189.700,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана када се стекну услови за извршност, па до исплате. Ставом трећим изреке обавезане су тужене ВВ и ГГ да туженима ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 135.000,00 динара. Ставом четвртим изреке обавезане су тужене ВВ и ГГ да туженом ЗЗ солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 78.750,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбу су благовремено изјавиле тужене ВВ и ГГ, побијајући је у целости, из свих законских разлога. Имајући у виду да су тужени у конкретном случају нужни супарничари сходно члану 211 ЗПП, то је жалбом ових тужених створена ситуација као да су пресуду напали сви тужени јер се учинак жалбе протеже и на супарничара који није изјавио жалбу.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да је сагласно одредби члана 383 став 4 ЗПП потребно заказати расправу пошто је у овој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута, а приликом доношења побијане пресуде чињенично стање је погрешно и непотпуно утврђено, на шта тужени у жалби основано указује.

На одржаној расправи другостепени суд је поново извео доказе који су изведени пред првостепеним судом, читањем исправа и записника о извођењу доказа и саслушањем парничних странака и то тужених ВВ и ГГ ЕЕ и ЗЗ, увидом у списе предмета Основног суда у Панчеву О 1146/2008, О 1665/15 и О 3101/17 (којем су здружени списи О 2616/11 чији је основни број О 1061/03) и након њихове оцене у складу са одредбом члана 8 Закона о парничном поступку утврдио чињенично стање.

Уговором о доживотном издржавању закљученим и овереним пред Општинским судом у Панчеву под РЗ 185/03 од 24.4.2003.године, између ЈЈ и ЖЖ као примаоца издржавања са једне стране и ИИ као даваоца издржавања са друге стране, у члану 4 уговорено је да примаоци издржавања након њихове смрти овим уговором преносе даваоцу издржавања у својину непокретности, и то поред осталих, и непокретност

топ.бр... КО ... у пов. 1ха 71 квм, те да након своје смрти дозвољавају даваоцу издржавања да се исти укњижи у јавним књигама као власник непокретности након овере уговора. Правноснажним решењем о наслеђивању Основног суда у Панчеву О 1061/03 од 01.09.2003. године иза покојног ЈЈ, који је преминуо дана 6.6.2003. године, расправљена је заоставштина коју чини новчано потраживање по основу борачке заштите и за наследника оглашена је ћерка оставиоца – ББ, будући да су се остали законски наследници – супруга ЖЖ, син ИИ и ћерка АА прихватили наслеђа које им по закону припада и свој наследни део уступили ББ.

Правноснажним решењем о наслеђивању Општинског суда у Панчеву О 1146/08 од 27.10.2008. године расправљена је заоставштина иза покојног ЈЈ коју чини парцела ... – њива "...", површине 1ха 70м², уписана у лист непокретности привремени бр. ... КО ..., и за наследнике на основу закона оглашени су ИИ и ЖЖ. Тужиле нису учествовале у овом оставинском поступку у коме је расправљена заоставштина покојног ЈЈ и за наследнике на овој парцели оглашени су тужени ЖЖ и ИИ, што је утврђено из оставинских списа у које је овај суд извршио увид.

Дана 12.06.2009. године ИИ и ЖЖ су, као продавци, са ЗЗ и ДД, као купцима, закључили Уговор о купопродаји непокретности – кат.парц. ..., њива "...", површине 1ха 70м² уписана у лист непокретности привремени бр. ... КО ... Уговор је истог дана оверен од стране Општинског суда у Панчеву под Ов.бр. 8925/09. Чланом 1 уговора констатовано је да су продавци сувласници – сваки са по 1/2 идеалних делова непокретности која је предмет уговора, по основу решења о наслеђивању Општинског суда у Панчеву О 1146/08 од 27.10.2008. године донетог у оставинском поступку иза смрти супруга, односно оца продаваца, покојног ЈЈ. Решењем о наслеђивању Основног суда у Панчеву О 1614/16 од 29.11.2016. године за наследника покојног ИИ, преминулог дана 22.05.2016. године, оглашени су његови синови ЂЂ и ЕЕ. Тужени ДД је току поступка преминуо (дана 10.1.2019. године) а правоснажним решењем Првог основног суда у Београду О 2422/19 од 16.5.2019.године за наследнике су на заоставштини оставиоца оглашене ВВ, супруга оставиоца и ГГ, ћерка оставиоца.

Парцела к.п.бр... КО ..., која је била предмет уговора о купопродаји није била предмет уговора о доживотном издржавању који су оставилац ЈЈи његова супруга ЖЖ, као примаоци издржавања, закључили 24.04.2003. године са ИИ, као даваоцем издржавања, због чега је могла ући у састав заоставштине покојног ЈЈ. Између законских наследника ЈЈ није постојао споразум о распореди заоставштине, што је утврђено из оставинских списа у које је овај суд извршио увид. Након смрти примаоца издржавања ЈЈ, давалац издржавања ИИ није наставио издржавање преосталог примаоца издржавања – ЖЖ, а после смрти ИИ – даваоца издржавања, његови правни sukcesори нису наставили издржавање ЖЖ.

Према одредби члана 103 став 1 Закона о облигационим односима, уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима је ништав ако циљ повређеног правила не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеном случају не прописује шта друго. На ништавост, у смислу одредбе члана 109 Закона о облигационим односима, суд пази по службеној дужности и на њу се може позивати свако заинтересовано лице (став 1), а право да захтева утврђење ништавости има и јавни тужилац (став 2).

Што се тиче дејства уговора о доживотном издржавању, у смислу одредбе члана 204 Закона о наслеђивању (“Службени гласник РС”, бр.46/95...6/15), после смрти даваоца издржавања уговор се раскида уколико његов брачни друг и потомци не пристану на продужење уговора. Уговор у тренутку даваочеве смрти продужава се по сили закона, тако што на даваочево место ступају његови потомци и супружник, под условом да су његови наследници (да хоће и могу да наследе). Да би даваочев супружник и потомци наставили са уговором потребан је њихов пристанак који се може дати и прећутно, рецимо тако што ће наставити да извршавају дотадашње, уговором предвиђене даваочеве обавезе. Ако ниједан од потомака који су постали наследници даваоца не пристану на продужење уговора, уговор наставља само даваочев супружник (ако је наследник), а ако у том случају ни он на то не пристане, уговор се раскида по сили закона. Сагласност примаоца за настављање уговора о доживотном издржавању није потребна. Како је из страначког исказа туженог ЕЕ, коме је у том делу поклоњена вера као јасном и уверљивом, утврђено да након смрти његовог оца ИИ, даваоца издржавања, односно његови правни сукцесори нису наставили издржавање ЖЖ, на тај начин је уговор о доживотном издржавању раскинут.

Тужиле су ћерке покојног ЈЈ и по том основу имају право својине на парцели која је била предмет уговора о купопродаји, на основу законског реда наслеђивања, а друга два законска наследника – супруга и син оставиоца су закључењем предметног уговора о купопродаји неовлашћено располагали њиховим наследним делом. Како катастарска парцела ... КО ..., која је била предмет уговора о купопродаји, није била предмет уговора о доживотном издржавању који је ЈЈ, као прималац издржавања, закључио са ИИ, као даваоцем издржавања и тај уговор није на снази, односно раскинут је, то су тужиле активно легитимисане, јер су могле наследити ову катастарску парцелу, јер остварење наследних права на истој тужиле квалификује као заинтересована лица, у смислу члана 109 Закона о облигационим односима.

Споразум наследника ЈЈ о деоби заоставштине па и парцеле која је била предмет уговора о купопродаји није постојао и тужиле нису учествовале у оставинском поступку пред Општинским судом у Панчеву у предмету О 1146/08, тако да тужиле као законски наследници, с обзиром да нису учествовале у оставинском поступку, нису везане правноснажношћу донетог решења у погледу наследних права на имовини која би била предмет расправљања, сходно одредби члана 26 у вези са чланом 128 и 130 Закона ванпарничном поступку (“Службени гласник СРС”, бр. 25/82 и 44/88 и “Службени гласник РС”, бр.46/95...14/22), јер у ситуацији када наследник није учествовао у правноснажном поступку расправљања заоставштине може своја наследна права остварити у парничном поступку, из чега произлази и правни интерес тужиле за вођење овог поступка.

Чланом 206 став 1 Закона о наслеђивању прописано је да се смрћу човеком отвара његово наслеђе (делација). Сходно члану 212 истог закона, заоставштина прелази по сили закона на оставиоцеве наследнике у тренутку његове смрти. Решење о наслеђивању које се потом доноси само констатује већ успостављено стање, тј. има деклараторно дејство. Дакле, наследник стиче својство наследника моментом смрти оставиоца, без обзира када је и да ли је решење о наслеђивању донето.

Наследник у тренутку делације ступа непосредно у оставиочева права и њему не треба никакав посебан начин стицања (*modus acquirendi*) јер наследник постаје власник наслеђених ствари у тренутку делације у смислу члана 36 Закона о основама својинскоправних односа те уколико се наслеђује непокретност наследник у тренутку оставиочеве смрти постаје ванкњижни власник а упис у земљишне књиге има деклараторан карактер јер се после правноснажности решења о наслеђивању наследник уписује у јавне књиге као власник. Из наведених законских одредаба произилази да су тужиле и тужена ЖЖ као и покојни ИИ постали наследници иза пок. ЈЈ у тренутку његове смрти (6.6.2003. године) на његовој заоставштини.

Наследничка заједница из члана 229 у ставу 1 Закона о наслеђивању прописује да до деобе наследници заједнички управљају и располажу наследством. Сходно наведеној законској одредби наследничка заједница настаје у тренутку оставиочеве смрти и док се не изврши деоба наследства наследници се налазе у наследничкој заједници, као заједничари. Удео у наследничкој заједници није одређен, иако сваки наследник има удео. Сва права која су припадала оставиоцу у тренутку смрти постају заједничка и не припадају само једном од наследника, већ свима. Наследнику припада само удео у заједници, па сва права која сачињавају заједницу врши само посредством удела и учешћа у заједници. Санаследници имају једнак положај и сви заједнички врше оставиочева права која су наследили. Ако неки од наследника без сагласности осталих отуђи трећем лицу ствар из наследничке заједнице, односи између трећег лица и осталих наследника расправиће се применом стварноправних норми о својинским тужбама и правилима о одговорности савесног, односно несавесног држаоца. Када треће лице стекне својину по правилима о стицању од невласника, наследник који је располагао одређеном ствари дугује осталима накнаду штете. У конкретном случају, купац сада покојни ДД је предметним уговором о купопродаји као треће лице у односу на наследничку заједницу пок. ЈЈ стекао својину на 1/2 дела предметне парцеле и уписао се као власник у јавним књигама.

Према члану 231 став 3 Закона о наслеђивању, уговор наследника о уступању наследног дела са оним ко није наследник само обавезује наследника да, по извршеној деоби, преда свој део сауговарачу, чиме сауговарач до деобе не добија никакво друго право. Уговор о преносу наследног дела са неким лицем које није наследник пуноважан је, с тим да је његово извршење одложено до деобе. Доношењем решења о наслеђивању утврђују се идеални делови наследника, чиме се раскида наследно правна заједница а дотадашњи санаследници постају сувласници. У конкретном случају правноснажно решење о наслеђивању је донето и оно се више не може оспоравати нити ставити ван снаге у смислу чланова 130 и 131 Закона о ванпарничном поступку. Како у оставинском поступку не постоји законска могућност за понављање поступка који је завршен правноснажним решењем, то у конкретном случају тужиле као лица која нису учествовала у спроведеном оставинском поступку поводом предметне катастарске парцеле против ЖЖ и сада пок. ИИ као лица која су већ правноснажним решењем о наслеђивању проглашена за наследнике, имају законску могућност да тужбом траже утврђење права тужилца на наслеђе и да захтевају предају одговарајућег дела заоставштине. Међутим, тужиле овакву тужбу нису могле да поднесу с обзиром да су остали наследници већ располагали имовином која је била предмет правноснажног оставинског решења. Због тога је у овој парници овај суд је као претходно питање, имајући у виду све наведено, утврдио да тужиле по основу наслеђа имају право

својине на по 1/4, односно укупно 1/2 дела парцеле која је била предмет уговора чија се ништавост тражи.

Дакле ЖЖ и ИИ су располагали катастарском парцелом ... КО ... уговором о купопродаји, закљученим са ДД и ЗЗ, иако су били само два од четири законска наследника којима је та парцела припадала. Катастарска парцела ... КО ... била је у својини сада покојног ЈЈ, а наследници покојног ЈЈ, поред супруге ЖЖ и правног претходника тужених ЕЕ и ЂЂ, сада покојног ИИ, биле су и ћерке покојног ЈЈ – АА и ББ, тужиле у овом спору. Предметни уговор о купопродаји закључили су само ЖЖ и сада покојни ИИ и тим уговором располагали целокупном имовином, односно целом парцелом ... Супротно ставу првостепеног суда, предметни уговор није ништав у целисти, јер 1/2 дела укупно износи наследни део ЖЖ и ИИ (по 1/4) па они у том делу нису пренели више права него што поседују.

Како је утврђено да предметни уговор о доживотном издржавању није на снази и да парцела која је била предмет уговора о купопродаји чија се ништавост тражи није обухваћена уговором о доживотном издржавању, то је овај суд приликом одлучивања са аспекта примене материјалног права нашао да је неприхватљива аргументација првостепеног суда о утврђењу ништавости уговора о купопродаји у целисти, будући да у смислу одредбе члана 9 Закона о наслеђивању ЖЖ и ИИ припада по 1/4 идеалног дела предметне непокретности, док би тужиле наследиле преосталу половину. Дакле, санкцијом ништавости може бити погођено само оно располагање које је у супротности са принудним прописима, па у оном делу у коме такво располагање није у супротности са принудним прописима – у делу од 1/2 којим су ЖЖ и ИИ располагали својим наследним делом, ништавост не може бити утврђена. Признање захтева за ништавост целог уговора од стране туженог ЗЗ није од утицаја на одлуку, осим у делу који се односи на њега, а утврђење делимичне ништавости уговора изреку пресуду не може чинити нејасном.

Како су у предметном уговору о купопродаји као продавци означени само тужена ЖЖ и ИИ а код утврђеног да исти нису били наследници, односно власници предметне непокретности у целисти они нису могли право својине тужилца овим правним послом да пренесу на тужене ЗЗ и ДД као купце, због чега уговор у делу 1/2 није ваљан сходно члану 454 став 1 Закона о облигационим односима који дефинише уговор о продаји као уговор којим се продавац обавезује да пренесе на купца право својине на продату ствар и да му је у ту сврху преда, а купац се обавезује да плати цену у новцу и преузме ствар. Како је тужени ЗЗ истакао да признаје тужбени захтев и да не оспорава ништа што је у оквиру чињеничног основа у тужби наведено, те да не оспорава чињеницу да су тужиле сувласници на парцели кп.бр... КО ... и да је уговор који је закључио, а у коме нису као продвци учествовале и тужиле супротан принудним прописима, те је сагласно наведеном оспорио и упис сопственог права својине у катастру непокретности, то је утврђена ништавост уговора у делу 1/2 који је он стекао као купац по основу овог уговора.

Међутим, у односу на део 1/2 предметне парцеле, колико износи део купца ДД по предметном купопродајном уговору, не може се као правилан прихватити аргумент првостепеног суда да нико не може пренети на другог више права него што има због чега је предметни уговор о купопродаји на основу члана 103 и 104 ЗОО апсолутно

ништав правни посао, јер је противан императивним законским прописима и добрим обичајима. Ово из разлога што је одредбом члана 460 Закона о облигационим односима којом се предвиђа, дозвољава и регулише продаја туђе ствари и којом је прописано да продаја туђе ствари обавезује уговараче, али купац који није знао или није морао знати да је ствар туђа, може, ако се услед тога не може остварити циљ уговора, раскинути уговор и тражити накнаду штете. Продаја туђе ствари обавезује уговараче тако да је ваљан и производи правно дејство уговор о продаји туђе ствари у ситуацији када је купац био савестан.

У конкретном случају тужени ДД је био савестан купац предметне парцеле по уговору Ов 8925/09 од 12.6.2009.године, што је била његова тврдња у одговору на тужбу и што је утврђено из страначких исказа тужених ВВ и ГГ а што је потврдио и тужени ЗЗ у свом страначком исказу, које је суд у том делу прихватио као јасне, уверљиве и међусобно сагласне и из којих је утврђено да сада покојни тужени ДД у време закључења уговора није знао да ствар која је предмет продаје не припада у целости ЖЖ и ИИ који су у уговору означени као продавци, односно да припада другим лицима, овде тужиљама. При томе, и тужени ЕЕ се у страначком исказу изјаснио да није познавао ни пок.ДД, ни тужене ВВ и ГГ, те да једино што му је познато је да је његов отац продао ту земљу, али му детаљи нису познати. Како сада покојни тужени ДД није знао да му ова непокретност не припада по закљученом уговору са продавцима нити је према околностима случаја могао да зна да предметна непокретност не припада продавцима у делу 1/2, већ тужиљама, што није могао ни утврдити односно проверити имајући у виду да је на предметној парцели био уписан правни претходник продаваца, ЈЈ као власник 1/1, а да су се продавци као наследници на по 1/2 предметне непокретности легитимисали на основу правноснажног решења о наслеђивању О 1146/08 иза пок.ЈЈ, то по налажењу овог суда понашање туженог пок. ДД није било супротно дужности која је прописана чланом 18 став 1 ЗОО за учесника правног посла.

Како је утврђено да су наследници ЖЖ и ИИ предметним уговором располагали нечим што није њихово у делу 1/2, али оценивши сада покојног туженог купца ДД као савесну уговорну страну овај суд је одбио захтев да се утврди ништавост предметног уговора о купопродаји у том делу сходно члану 103 Закона о облигационим односима.

Неоснованим су оцењени наводи тужилачке стране да је тужиљама повређено право прече куповине и да нису могле да га остварују до окончања овог поступка, јер нису пријављене као наследнице, те их нема ни у катастру, ни у решењу. Ово имајући у виду да тужиле као ћерке и наследнице пок. ЈЈ нису поднеле тужбу суду у том смислу на начин и у роковима прописаним чланом 10 Закона о промету непокретности ("Службени гласник РС", бр.42/98) важећег у време смрти њиховог оца и у време када је донето решење о наслеђивању предметне парцеле и закључења уговора. Због тога, супротно наводима жалбе повреда права прече куповине не води ништавости уговора већ правној заштити лица које за то има интерес сагласно одредби члана 10 Закона о промету непокретности, а тужиле нису поставиле захтев у том смислу.

Супротно наводима тужених ВВ и ГГ да садашња парцела ... КО ... одговара ранијој парцели ... КО ..., која је била предмет уговора о доживотном издржавању, из достављене документације на ту околност не произилази да је уговором о доживотном

издржавању који је оверен пред Општинским судом у Панчеву под Р 3185/03 од 24.04.2003. године, располагао и парцелом к.п. ... КО ... Према уверењу РГЗ СКН Палилула бр.952-015-97389/24 од 12.11.20204.године о кретању власништва за катастарску парцелу ... КО ..., увидом у Земљишну књигу катастарска парцела ... уписана је у ЗКУЛ ... КО ... приликом обнове Земљишне књиге 1965. године. Потврђено је да је Катастар непокретности за катастар Општину Овча ступио на снагу 2006.године, да је приликом израде Катастра непокретности као нове власничке евиденције земљишно-књижно стање преузето у целости. У току одржавања Катастра непокретности решењем 952-02-4-2057/2017 од 16.7.2019.године, чији је подносилац захтева ДД из ... на катастарској парцели ... КО ... извршен је упис права својине у његову корист са делом поседа 1/2 и 33 са делом поседа 1/2 са дотадашњег власника ЈЈ са делом поседа 1/1, а на основу уговора о купопродаји Ов.бр.8295/09 овереног пред Општинским судом у Панчеву дана 12.6.2009.године, решења о наслеђивању Општинског суда у Панчеву О 1146/08 од 27.10.2008.године, уговора о доживотном издржавању закљученог и овереног пред Општинским судом у Панчеву под РЗ 185/03 од 24.4.2003.године и решења Општинског суда у Панчеву О 1061/03 од 01.9.2003.године.

Правноснажном пресудом због изостанка Првог општинског суда у Београду П 15414/78 од 10.01.1979. године утврђено је да је тужилац ЈЈ из ... власник катастарске парцеле бр... њива "...” површине 99а 57м², уписане у ЗКУЛ ... КО ... У образложењу је наведено да је тужилац власник предметне парцеле која је по ранијем премеру имала ознаку кат.бр... и била уписана у ЗКУЛ ... КО ... по основу уговора о купопродаји овереног код Среског суда у Панчеву под Ов.бр.2064/62, те је решењем Општинског суда у Панчеву Дн.бр.2023/65 од 22.5.1965.године дозвољена укњижба права власништва на предметној парцели у корист тужиоца. Према копији ЗКУЛ ... КО ..., власничком листу, решењем суда Дн 2288/79 од 04.04.1979. године на основу наведене пресуде укњижен је ЈЈ као власник предметне парцеле. Међутим, предмет уговора о доживотном издржавању није била парцела ... КО ... већ ... КО ... Из свега наведеног не произлази да је реч о истој парцели, па није од утицаја то што је проносилац захтева ДД приликом уписа приложио све четири исправе које су побројане у уверењу РГЗ од 12.11.2024. године, јер је очигледно да је основ уписа решење о наслеђивању од 27.10.2008. године, а у уверењу је само побројана документација која је приложена.

Неосновани су наводи тужених ВВ и ГГ да је очигледно да је у уговору о доживотном издржавању погрешно унето да се ради о кат.парц... КО ..., те да се радило о парцели ... КО ... и супротно њиховим наводима не може се закључити да се радило о очигледној омашци приликом сачињавања уговора о доживотном издржавању, а да је стварна воља уговорних страна из уговора о доживотном издржавању била парцела ... КО ..., јер су тужени наследници ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ оспорили овакве наводе као и да је парцела која је била предмет уговора чија се ништавост тражи иста парцела која је била предмет уговора о доживотном издржавању. Поред тога у оставинском поступку који је први спроведен 2003.године уговор о доживотном издржавању је био предочен свим наследницима који су се сагласили са његовом садржином и предметом обавезе примаоца издржавања, а у оставинском поступку из 2008.године односно решењем од тада констатовано је да предметна парцела није обухваћена уговором о доживотном издржавању већ да улази у заоставштину, па међу следбеницима пок.ЈЈ о томе није постојао никакав спор, шта је предмет уговора о доживотном издржавању, а шта је

предмет наслеђивања. Поред тога тужени ЕЕ се у страначком исказу изјаснио да му није познато да је породица ... имала био какву имовину на Општини Палилула. То што је у предмету О 1146/08 адвокат... који је заступао ИИ изјавио да је парцела бр... предмет уговора о доживотном издржавању на рочишту од 27.10.2008.године не може бити од утицаја у овом поступку, с обзиром да тужене ВВ и ГГ нису пружиле доказе да је то иста парцела која је била и предмет наслеђивања, нити то произлази из свих изведених доказа.

Суд је одбио све остале доказне предлоге као сувишне и ставио ван снаге извођење доказа саслушањем осталих странака имајући у виду да је пуномоћник тужила обавестио суд да тужиле неће приступити ради саслушања с обзиром на предмет спора. Тужена ЖЖ је изузетно стара и није могла да приступи на рочиште а тужени ЋЋ нема непосредних сазнања јер није учествовао у поступцима ни у закључењу спорног правног посла, о чему је њихов пуномоћник обавестио суд. С обзиром да пуномоћници странака нису спорили достављену документацију у поступку пред овим судом од стране тужених ВВ и ГГ то је исте повукле предлог за тражење службеним путем од РГЗ извештаја о идентификацији и кретању предметне парцеле.

Цењени су и остали изведени докази и наводи странака, али посебно нису образлагани јер по налажењу другостепеног суда исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је на основу одредбе члана 401 тачка 3 у вези одредбе члана 165 став 2 ЗПП и 153 став 1, 154, 162 и 163 ЗПП, имајући у виду вредност предмета спора и успех тужила и тужених у овом спору сходно Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Републици Србији ("Сл.гласник РС", бр. 43/23) и Таксеној тарифи из Закона о судским таксама.

Досуђени трошкови обухватају издатке тужених ВВ и ГГ на име ангажовања пуномоћника-адвоката и то у првостепеном поступку док је заступао једну странку (туженог ДД) за састав једног образложеног поднеска у износу од 13.500,00 динара, за приступ на једно одржано рочиште у износу од 18.000,00 динара, за састав жалбе у износу од 27.000,00 динара, укупно 58.500,00 динара, и за заступање две странке у првостепеном поступку за приступ на два одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара, за приступ на једно неодржано рочиште у износу од 11.250,00 динара, за састав жалбе у износу од 27.000,00 динара и за састав једног образложеног поднеска у износу од 13.500,00 динара и приступ на три одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара пред другостепеним судом, па у складу са тарифним бројем 17 Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Републици Србији (који прописује да уколико адвокат заступа више странака награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другу и сваку следећу наредну странку) који трошкови износе укупно 212.625,00 динара као износ увећан 50% за сваку следећу странку, и уз трошкове судских такси и то за одговор на тужбу у износу од 17.900,00 динара и за жалбу и другостепену одлуку у износу од по 35.800,00 динара, укупни трошкови износе 360.625,00 динара.

Иако су тужиле успеле у спору у односу на туженог ЗЗ, с обзиром да је овај

тужени у одговору на тужбу признао тужбени захтев тужиља у односу на њега, те потврдио све чињеничне наводе и навео да је упознат са истима и пре него што је примио тужбу и да је прихватио да се спор реши мирним путем, а о чему се изјаснио и у страначком исказу, то су тужиље сходно члану 156 ЗПП у обавези да му накнаде трошкове поступка. Досуђени трошкови обухватају издатке овог туженог на име ангажовања пуномоћника-адвоката и то у првостепеном поступку за састав једног образложеног поднеска износ од 13.500,00 динара, за приступ на три одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара, за приступ на једно неодржано рочиште у износу од 11.250,00 динара, и за приступ на три одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара пред другостепеним судом, што све укупно чини износ од 132.750,00 динара. Како према одредби члана 367 став 3 Закона о парничном поступку у вези са чланом 386 став 3 истог закона, другостепени суд одлучује о жалбама странака изјављеним против пресуде донете у првом степену због чега не може одлучивати о новим захтевима, то овом туженом нису признати трошкови судских такси који захтев је поставио у другостепеном поступку с обзиром да исте није имао у поступку пред овим судом, а трошкове судских такси у првостепеном поступку није тражио и определио до закључења главне расправе пред првостепеним судом.

Како ЖЖ и ИИ нису пријавили тужиље као наследнице за предметну парцелу у предмету Општинског суда у Панчеву О 1146/08 чиме су дали повод за ову тужбу то туженима ЖЖ и ЂЂ и ЕЕ као правним следбеницима ИИ не припадају трошкови овог поступка сходно члану 156 Закона о парничном поступку, због чега тужиље нису у обавези да овим туженима надокнаде парничне трошкове, те је њихов захтев за тражене трошкове поступка одбијен.

Из изнетих разлога, применом члана 387 став 1 тачка 6 ЗПП донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија
Јелена Стојилковић с.р

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић